8. júla 1938. Proti tomuto usneseniu uplatnil obžalovaný dňa 17. júla 1938 — na poštu danú dňa 16. júla 1938 — tedy v lehote § 464 tr. p., žiadosť o navrátenie v predošlý stav.

Tejto žiadosti nemožno odopreť oprávnenie.

Rozsudok odvolacieho súdu bol obžalovanému doručený v dobe, kedy tento bol vo väznici okresného súdu v R., a to dňa 22. júna 1938, takže zákonná lehota k ohláseniu zmätočnej sťažnosti u príslušného krajského súdu v R. uplynula dňom 25. júna 1938.

Obžalovaný na svoju žiadosť bol predvedený dňa 24. júna 1938 k menovanému okresnému súdu, kde ohlásil do zápisnice zmätočnú sťažnosť. Okresný súd v R. nebol ani dožiadaný o vyhlásenie rozsudku odvolacieho súdu, ani inak nebol príslušný k prijatiu zmätočnej sťažnosti, takže prijatie zmätočnej sťažnosti okresným súdom v R. nemalo vliv na zákonnú lehotu k jej ohláseniu.

Okresný súd v R. zaslal túto zmätočnú sťažnosť teprv podľa úpravy zo dňa 25. júla 1938 príslušnému krajskému súdu v R., kde došla dňa 27. júla 1938, tedy po uplynutí zákonnej lehoty.

Tieto údaje, ktoré uvádza žiadosť o navrátenie v predošlý stav, sú osvedčené obsahom spisov.

Ponevač obžalovaný, súc vo väznici, bol obmedzený vo svojom voľnom konaní a po úradnom spísaní zmätočnej sťažnosti u okresného súdu v R. nemal už vliv na včasné odoslanie zmätočnej sťažnosti príslušnému krajskému súdu v R., je zrejmé, že opozdené jej odoslanie sa stalo bez viny obžalovaného. Bolo preto dôvodnej žiadosti vyhovené a ohlásenie zmätočnej sťažnosti ako včas podané prijaté.

Čís. 6282.

Ku skutkovej podstate prečinu podľa §§ 434, 437 tr. zák.

(Rozh. zo dňa 7. novembra 1938, Zm III 446/38.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre prečin podľa §§ 434, 437 tr. z. z úradnej povinnosti na základe § 35, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudok vrchného súdu, nariadil nové pokračovanie a toto uložil tomuže vrchnému súdu.

D ô v o d y:

Proti rozsudku odvolacieho súdu uplatňuje obžalovaný zmätočnú sťažnosť z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p.

Pri preskúmaní veci z úradnej povinnosti spoznal Najvyšší súd toto:

Nižšími súdmi bol obžalovaný uznaný vinným prečinom obecne nebezpečného poškodenia podľa §§ 434, 437 tr. z. preto, že dňa 25. júla 1937 riadil osobné auto po hradskej smerom ku K. a za obcou H. preslechnul výstražné znamenia závorové, keď prechádzal železničnú trať,

a všimnul si toho, že závory sa spúšťajú, len vtedy, keď už bol so svojím vozom na koľajniciach, a chcejúc prejsť ešte i pod druhou závorou zvýšil rychlosť, pri čom však dostal šmyk a narazil ľavou stranou auta na vidlicu závor, ktorú prehnul a vyvrátil, tedy že poškodil svojou nedbalosťou zariadenie železníc a vydal tým v nebezpečie osoby alebo tovar na železnici.

Ku skutkovej podstate prečinu podľa §§ 434, 437 tr. z. sa vyžaduje, aby pachateľ z nedbalosti poškodiac železnicu alebo k nej náležiací predmet vydal t ý m nebezpečenstvu osoby alebo tovar na železnici.

Právny záver »vydanie nebezpečenstvu« odôvodňujú nižšie súdy tým, že obžalovaný narazil autom na zabetonovaný železný podstavec železničných závor; výsledok takého nárazu nie je vopred vypočítateľný, lebo silným nárazom mohlo byť auto snadno odrazené späť na železničné koľaje a týmto mohla byť privodená jeho zrážka s blížiacim sa vlakom; obžalovaný teda poškodiac železnicu vydal tým nebezpečenstvu osoby na železnici.

Naproti tomu zmätočná sťažnosť správne namieta, že podľa zákona je treba, aby bola daná príčinná súvislosť medzi poškodením (akožto výsledkom určitej činnosti alebo nedbalosti, tedy určitej skutočnosti majúcej za následok bezprostredne ono poškodenie) a medzi vznikom nebezpečenstva.

Nižšie súdy spatrovaly »vydanie nebezpečenstvu« i v tom, že následkom nárazu auta na železný podstavec mohlo byť auto späť odrazené na koľajnice a týmto mohla byť privodená zrážka auta s blížiacim sa vlakom a že tým osoby sediace v aute mohly byť vydané nebezpečenstvu života. Táto eventualita však nenastala, lebo k t o m u t o p o š k o d e n i u ž e l e z n i c e zpätným odrazením auta nedošlo.

Pre posúdenie súdeného prípadu je preto len rozhodné, či následkom nastavšieho už poškodenia železnice, tedy následkom poškodenia železného podstavca (vidlice) nastalo nebezpečenstvo uvedené v § 434 tr. z.

V tomto smere súdy zistily vo všeobecnosti, že obžalovaný svojím činom prehnul a vyvrátil vidlice závor, avšak nezistily, či sa t ý m staly závory, alebo nejaká súčiastka železníc k svojmu účelu neupotrebiteľnými, ďalej či a akým spôsobom by mohlo nastať následkom poškodenia vidlice závor nebezpečie pre osoby a tovar na železnici. Bez zistenia týchto skutočností neľze posudzovať, či vydal obžalovaný svojím činom nebezpečenstvu osoby alebo tovar na železnici.

Pre prípad, že by takto zistené okolnosti odôvodňovaly právny záver o objektívnej složke skutkovej podstaty prečinu podľa § 437 tr. z., bude treba ďalej zistiť aj okolnosti rozhodné pre právny záver o složke subjektívnej. Keď sa obžalovanému kladie za vinu, že z nedbalosti presluchnul výstražné zvonkové znamenie, bude treba tiež zistiť, na akú vzdialenosť je zvonkové znamenie počuť a aká doba uplynie medzi koncom zvonkového znamenia a začiatkom pohybu závor, teda či mal obža-

lovaný pri náležitej pozornosti možnosť výstražné zvonkové znamenie postrehnúť. Poneváč vrchný súd nehľadel na také skutočnosti, na ktorých závisí možnosť použitia zákona, a v smysle § 33, odst. 3 por. nov. Najvyšší súd sám tieto skutočnosti zistiť nemôže, bolo treba pokračovať podľa § 35, odst. 1 por. nov.

Čís. 6283.

Opravné řízení podle § 331 tr. ř. musí pojmouti všechny otázky spolu související a porotci se v něm musí raditi a hlasovati o všech otázkách jím zasažených.

Otázky dodatkové je pokládati za nedílnou součást otázek, k nimž byly položeny.

Zmatek podle § 344, čís. 8 tr. ř., omezil-li předseda porotního soudního sboru ve svém poučení opravné řízení jen na některé z otázek spolu souvisících a naznačil-li porotcům, že se místo hlasování mají jen vyjádřiti, že odpověď na tyto otázky odpadá.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1938, Zm I 671/38.)

Obžalovaný A. udeřil svoji nevlastní matku několikrát kladívkem do hlavy tak, že z toho nastala její smrt; byl za to obžalován ze zločinu vraždy prosté podle §§ 134, 135, čís. 4 tr. zák.; krajský jako porotní soud zprostil ho podle § 334 tr. ř. obžaloby.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti státního zastupitelství, zrušil výrok porotců na druhou otázku eventuální (běžné číslo 7) a otázky po ní následující a na něm spočívající zprošťující výrok soudu a odkázal věc do příštího zasedání porotního soudu k opětnému projednání a rozhodnutí.

Důvody:

Zmateční stížnost státního zastupitelství uplatňuje číselně důvod zmatečnosti podle § 344, čís. 9 tr. ř., věcně však svými vývody též důvod zmatečnosti podle § 344, čís. 8 tr. ř.

Ježto zmateční stížnost byla ohlášena povšechně bez omezení na důvod zmatečnosti uvedený číselně v jejím provedení, nutno přihlížeti i k vývodům, jichž obsahem je doličován důvod zmatečnosti § 344, č. 8 tr. ř.

V prvém směru je zmateční stížnost neodůvodněna. Porotci odpověděli záporně na první hlavní otázku znějící na zločin vraždy prosté podle §§ 134, 135, čís. 4 tr. z. a přikročili proto k odpovědi na druhou otázku eventuální, znějící na zločin zabití podle § 140 tr. z. Na tuto otázku odpověděli kladně (10 hlasů ano, 2 hlasy ne) a přikročili proto